

Abstrakt

V této práci jsme se zabývali informačními a komunikačními technologiemi na základních a středních školách a jejich využitím vedoucími pracovníky ve školství. V první kapitole jsme popsali software, který je ve vzdělávacích institucích používán, a způsoby jeho licencování. Dále jsme se soustředili na problematiku e-learningu a možnosti elektronické komunikace, včetně jejího využití školským managementem.

Provedli jsme empirické šetření, jehož cílem bylo jednak porovnat situaci v oblasti ICT na oslovených školách se stavem v roce 2009 zachyceným metodickou zprávou České školní inspekce Úroveň ICT v základních školách v ČR a jednak srovnat z hlediska využití ICT školy v Praze, Jihočeském kraji a Kraji Vysočina. Šetření proběhlo v lednu a únoru roku 2013 formou elektronického dotazníku.

Ověřili jsme, že vybavenost škol výpočetní technikou se zlepšila (snížil se průměrný počet žáků na jeden počítač). Prokázalo se, že ředitelé dávají přednost proprietárnímu softwaru firmy Microsoft před freewarovými alternativami a že mezi evidenčními programy převažuje systém Bakaláři. Dále se prokázalo, že veškeré počítače v oslovených vzdělávacích institucích jsou připojeny k vysokorychlostnímu internetu, že všechny školy mají webové prezentace a že pro vnější i vnitřní komunikaci používají elektronickou poštu. Rozdílné výsledky byly v položkách, které se týkaly komunikačních programů, e-learningu a způsobu informování rodičů o klasifikaci žáků aj. Zde se projevila odlišnost mezi školami velkými (se sídlem v Praze) a malými (ze zbývajících krajů). Větší vzdělávací instituce mají e-learningové programy, využívají internet k informování rodičů apod., menší nikoli.

V závěru práce jsou nastíněny možné přístupy vedení škol k problematice informačních a komunikačních technologií, a to především z hlediska licencování, které úzce souvisí s plánováním financování, jež představuje jednu z nejdůležitějších oblastí práce školského managementu.